

Četrtek, 19. februarja 2009

**Vloga Nata v varnostnem ustroju EU**

P6\_TA(2009)0076

**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2009 o vlogi Nata v varnostnem ustroju EU (2008/2197(INI))**

(2010/C 76 E/14)

*Evropski parlament,*

- ob upoštevanju skupne deklaracije EU-Nato z dne 16. decembra 2002,
  - ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov,
  - ob upoštevanju Severnoatlantske pogodbe, ki je bila podpisana v Washingtonu dne 4. aprila 1949,
  - ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji,
  - ob upoštevanju Lizbonske pogodbe, ki je bila podpisana dne 13. decembra 2007 in ki jo je ratificirala velika večina držav članic EU,
  - ob upoštevanju celostnega okvira za stalne odnose med EU in Natom, ki sta ga dne 17. marca 2003 sklenila generalni sekretar Sveta EU/visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko in generalni sekretar Nata,
  - ob upoštevanju evropske varnostne strategije, ki jo je sprejel Evropski svet dne 12. decembra 2003,
  - ob upoštevanju deklaracije vrha Severnoatlantskega sveta v Bukarešti dne 3. aprila 2008,
  - ob upoštevanju poročil, ki jih je o evropski varnostni in obrambni politiki (EVOP) dne 11. decembra 2007 in 16. junija 2008 objavilo predsedstvo Sveta EU,
  - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 14. aprila 2005 o evropski varnostni strategiji <sup>(1)</sup>, z dne 16. novembra 2006 o izvajanju evropske varnostne strategije v okviru EVOP <sup>(2)</sup>, z dne 25. aprila 2007 o čezatlantskih odnosih <sup>(3)</sup>, z dne 5. junija 2008 o izvajanju evropske varnostne strategije in evropske varnostne in obrambne politike (EVOP) <sup>(4)</sup> in z dne 5. junija 2008 o prihodnjem vrhu EU-ZDA <sup>(5)</sup>,
  - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0033/2009),
- A. ker sta EU in Nato osnovana na skupnih vrednotah svobode, demokracije, človekovih pravic in načel pravne države in ker od svojega nastanka služita preprečevanju vojn na evropskem ozemlju; ker se po izvolitvi novega predsednika Združenih držav Amerike na obeh straneh Atlantika povečuje soglasje o vse manjši koristnosti jedrskega orožja glede na trenutne nevarnosti, in občutek, da je treba nujno zmanjšati zaloge jedrskega orožja v skladu z zavezo, sprejeto po členu VI sporazuma o neširjenju jedrskega orožja,

<sup>(1)</sup> UL C 33 E, 9.2.2006, str. 580.

<sup>(2)</sup> UL C 314 E, 21.12.2006, str. 334.

<sup>(3)</sup> UL C 74 E, 20.03.2008, str. 670.

<sup>(4)</sup> Sprejeta besedila, P6\_TA(2008)0255.

<sup>(5)</sup> Sprejeta besedila, P6\_TA(2008)0256.

Četrtek, 19. februarja 2009

- B. ker ima v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov vso odgovornost za mednarodni mir in varnost Varnostni svet ZN; ker Ustanovna listina daje pravno podlago za ustanovitev Nata; ker so države članice Nata s podpisom Sevetnoatlantske pogodbe potrdile svojo vero v namene in načela Ustanovne listine ter se s tem zavezale k temu, da se bodo v mednarodnih odnosih izogibale uporabi sile ali grožnji z njo na kakršen koli način, ki ne bi bil skladen z nameni Združenih narodov,
- C. ker države članice EU priznavajo, da je sistem ZN temeljni okvir za mednarodne odnose; ker ostajajo zavezane k ohranjanju miru in krepitvi mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov, pa tudi načeli Helsinške sklepne listine in cilji Pariške listine, ter k razvoju in utrditvi demokracije in pravne države, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin; ker so države članice EU določile kot prednostne ukrepe za reformo in okrepitev Organizacije združenih narodov, da bi bila sposobna izpolnjevati svoje naloge in učinkovitega ukrepanja pri reševanju svetovnih vprašanj ter odziva na ključne grožnje,
- D. ker je Nato jedro evropske vojaške varnosti in ker ima EU zadosten potencial za podporo njegovih dejavnosti, tako da bosta okrepitev evropskih obrambnih zmogljivosti in poglobljeno sodelovanje koristila obema organizacijama,
- E. ker evropski varnostni ustroj vključuje tudi Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) ter mednarodne instrumente, kot je pogodba o konvencionalnih oboroženih silah v Evropi,
- F. ker je Nato medvladna organizacija demokratičnih narodov, kjer velja načelo „civilisti sprejemajo odločitve, vojniki pa jih izvršujejo“,
- G. ker je 94 % prebivalstva EU državljanov držav članic Nata, 21 držav članic EU od skupaj 27 je članic Nata, 21 od 26 članic Nata pa je članic EU, Turčija, ki je že dolgo članica Nata, pa je kandidatka za pristop k EU,
- H. ker je v letih 2007 in 2008 Evropski svet sprejel pomembne odločitve na področju evropske varnostne in obrambne politike, da bi se dodatno izboljšale njene operativne zmogljivosti; ker bo težko pričakovani začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe uvedel velike spremembe na področju EVOP, s tem bo pa evropsko sodelovanje na tem področju postalo doslednejše in učinkovitejše,
- I. ker morata EU in Nato okrepiti svoje sodelovanje in ker bi morala omogočati večjo maksimizacijo sredstev obeh organizacij ter zagotoviti učinkovito sodelovanje s končanjem institucionalnih nesoglasij,
- J. ker so – kljub temu, da je Nato forum za razprave in pričakovana izbira za skupne vojaške operacije evropskih in ameriških zaveznikov – za mir in varnost dokončno odgovorni Združeni narodi,
- K. ker so čete in oprema, dodeljeni misijam EVOP, bolj ali manj enaki kot tisti, ki so dodeljeni operacijam Nata,
- L. ker Nato kot tak ne sodeluje v operacijah EVOP; ker se EU pri teh operacijah odloča, ali bo preko t.i. dogovorov „Berlin plus“ zaprosila za vire in zmogljivosti Nata,
- M. ker sodelovanje med EU in Natom, ki sodi v okvir dogovorov „Berlin plus“, doslej ni bilo zadovoljivo, zaradi nerešenih težav, ki so povezane z dejstvom, da so nekatere države članice Nata, ne pa tudi EU,

Četrtek, 19. februarja 2009

- N. ker bi poleg dogovorov „Berlin plus“ Nato in EU morala poskrbeti za učinkovito krizno upravljanje in tesnejše sodelovanje pri iskanju najboljšega možnega odzivanja na krize, kot v primerih Afganistana in Kosova,
- O. ker bi morali obe organizaciji še izboljšati medsebojne odnose in bi morala EU tesneje vključiti članice Nata, ki niso članice EU, v EVOP, Nato pa bi moral države članice EU, ki niso včlanjene v Nato, vključevati v pogovore EU-Nato; ker bi bilo treba okrepiti odnose EU-ZDA,
- P. ker bi se morala procesa širitve Nata in EU, kljub temu, da se razlikujeta, medsebojno krepiti, da bi zagotavljala večjo stabilnost in blaginjo evropske celine,
- Q. ker je pomemben sestavni del odnosov med EU in Natom vzajemna krepitev podpore nacionalnim prizadevanjem za razvoj in dobavo vojaških zmogljivosti za krizno upravljanje, kar že samo krepi osnovno nalogo varovanja ozemeljskih obrambnih in varnostnih interesov držav članic,
- R. ker bi lahko sinergijo med EU in Natom pri nekaterih vojaških zmogljivostih povečali s skupnimi pilotnimi projekti,
- S. ker je evropska skupna obramba osnovana na kombinaciji konvencionalnih in jedrskih sil, ki bi morale biti bolj prilagojene spreminjajočim se razmeram,
- T. ker tako EU kot tudi Nato trenutno opravljata ponovno oceno svojih varnostnih strategij (evropske varnostne strategije in izjave o varnosti zaveznitva),
- U. ker Lizbonska pogodba obvezuje civilne in vojaške zmogljivosti držav članic v okviru EVOP, določa trajno strukturirano sodelovanje pri obrambi med pilotno skupino držav, zavezuje države k povečanju svojih vojaških zmogljivosti, povečuje vlogo Evropske obrambne agencije, državam nalaga, da priskočijo na pomoč napadeni državi (brez poseganja v nevtralen status nekaterih držav ali članstvo v Natu drugih), nadgrajuje cilje EU (petersberške naloge), da vključujejo boj proti terorizmu, in poudarja vzajemno solidarnost v primerih terorističnih napadov ali naravnih nesreč,

### **Strateški pregled**

1. poudarjajo, da morajo vse politike Evropske unije biti v celoti skladne z mednarodnim pravom;
2. poudarja, da je razlog obstoja Evropske unije delati za mir znotraj in zunaj svojih meja, in sicer prek zavezanosti učinkovitemu multilateralizmu ter črki in duhu Ustanovne listine ZN; ugotavlja, da učinkovita varnostna strategija podpira demokracijo in varovanje temeljnih pravic; nasprotno ugotavlja, da neučinkovita varnostna strategija vodi v nepotrebno trpljenje ljudi; meni, da je sposobnost EU za izgradnjo miru odvisna od razvoja pravilne varnostne strategije ali varnostne politike, vključno s sposobnostjo za samostojno ukrepanje ter učinkovitimi in dopolnjujočimi odnosi z Natom;
3. zato EU poziva, naj še naprej pošilja misije in obenem zagotavlja večjo vzdržnost EVOP, da se preprečijo konflikti, spodbudi stabilnost in zagotovi pomoč tam, kjer je potrebna, in da je to odvisno od soglasja med državami članicami EU ali v okviru strukturnega sodelovanja; meni, da je še naprej potrebno, da EU in Nato razvijata celovit pristop h kriznemu upravljanju;
4. priznava, da raznolikost interesov, ki je značilna za Unijo s 27 ali več državami članicami, – povedano drugače, pisana sestava EU – daje Uniji enkratno značaj in možnost, da posreduje, nastopa kot vezni člen in pomaga v različnih delih sveta; poziva k nadaljnjemu razvoju obstoječih orodij EU za krizno upravljanje in upa, da bodo sedanje vojaške zmogljivosti držav članic EU postale bolj povezane ter stroškovno in vojaško učinkovite, saj bo le tako Unija lahko zbrala dovolj moči za izkoriščanje svojih enkratnih sposobnosti na področju preprečevanja in reševanja konfliktov ter dopolnjevanje širokega niza mehanizmov za civilno krizno upravljanje;

Četrtek, 19. februarja 2009

5. odločno zagovarja vse večjo solidarnost med državami članicami EU pri razvoju skupnih varnostnih in obrambnih strategij;
6. je prepričan, da je močno in dejavno evroatlantsko partnerstvo najboljše jamstvo varnosti in stabilnosti po vsej Evropi, pa tudi spoštovanja načel demokracije, človekovih pravic, pravne države in dobrega upravljanja;
7. je prepričan, da so demokratične svoboščine in pravna država odgovor na pričakovanja ljudi po vsem svetu; meni, da nobeni državi ali narodu ne bi smela biti odvzeta takšna perspektiva, saj ima vsak človek pravico do življenja v demokratični državi, v kateri velja vladavina prava;
8. pozdravlja najnovejšo dopolnitev evropske varnostne strategije v okviru prizadevanj Evropske unije za opredelitev in varovanje evropskih varnostnih interesov ter krepitev učinkovitega multilateralizma, s čimer se Uniji zagotovi strategija, na osnovi katere se bo lahko soočila z grožnjami 21. stoletja; ugotavlja, da je za izvajanje strategije bistvenega pomena pristno, celostno in demokratično soglasje med Evropsko unijo in Natom, ki ima podlago v varnostnem konsenzu med EU in Združenimi državami Amerike, v katerem se odražajo skupne vrednote, cilji in prednostne naloge, torej osrednja vloga človekovih pravic in mednarodnega prava;
9. poudarja, da je to še bolj pomembno glede na nedavne dogodke v Kavkazu, sedanje dojemanje Nata v Evropi, menjavo vodstva v ZDA in začetek revizije strateškega koncepta Nata;
10. poziva, da se hkrati reviziji varnostnih strategij EU in Nata ne bi smeli zgolj dopolnjevati, temveč tudi stekati, tako da bi vsaka dala ustrezno težo potencialom druge;
11. meni, da bi si morala Nato in EU, v skladu s črko in duhom Ustanovne listine Združenih narodov, zadati dolgoročni skupni cilj izgradnje varnejšega sveta za prebivalce njunih držav članic in na splošno ter da bi morala tudi aktivno preprečevati in se odzivati na masovne zločine in regionalne konflikte, ki še vedno povzročajo veliko človeškega trpljenja;
12. vztraja, da bi se morale vse demokracije združiti v prizadevanjih za izgradnjo stabilnosti in miru pod vodstvom ZN;
13. priznava, da sta varnost in razvoj medsebojno odvisna ter da ne obstaja jasno zaporedje dogodkov za doseganje trajnostnega razvoja na konfliktnih območjih; poudarja, da se v praksi sočasno uporabljajo vsi instrumenti; zato poziva Komisijo, naj opravi dodatne raziskave o pomenu zaporedja vojaških in civilnih posredovanj na konfliktnih območjih ter ugotovitve teh raziskav vključi v svoje varnostne in razvojne politike;

#### ***Odnos med Natom in varnostnim ustrojem EU***

14. priznava, da je vloga Nata nekoč in je še danes pomembna za varnostni ustroj Evrope; ugotavlja, da za večino držav članic EU, ki so hkrati tudi zaveznice Nata, zveza ostaja temeljni kamen njihove kolektivne obrambe ter da ima varnost Evrope kot celote, ne glede na posamična stališča, ki jih zavzamejo njene države, še naprej koristi od ohranjanja čezatlantskega zaveznitva; zato izraža stališče, da bi se morala prihodnja kolektivna obramba EU v največji možni meri organizirati v sodelovanju z zvezo Nato; meni, da morajo ZDA in EU okrepiti svoje dvostranske odnose in jih razširiti na vprašanja, ki se nanašajo na mir in varnost;
15. ugotavlja, da varnostna tveganja v sodobnem svetu vedno bolj zaznamujejo pojavi, kot so mednarodni terorizem, širjenje orožja za množično uničevanje, propadle države, zapleteni konflikti, organizirani kriminal, računalniške grožnje, propadanje okolja in s tem povezana varnostna tveganja, naravne in druge nesreče, ter da ti zahtevajo še tesnejše partnerstvo in osredotočanje na krepitev osrednjih zmogljivosti EU in Nata, pa tudi tesnejše sodelovanje na področjih načrtovanja, tehnologije, opreme in usposabljanja;

Četrtek, 19. februarja 2009

16. poudarja vse večji pomen EVOP, s katero se bo izboljšala sposobnost EU za soočanje z varnostnimi grožnjami 21. stoletja, zlasti s skupnimi civilno-vojaškimi operacijami in ukrepi za krizno upravljanje – od preprečevanja kriz na podlagi obveščevalnih dejavnosti do reforme varnostnega sektorja, torej reform policije, pravosodja in vojaških akcij;

17. meni, da bi se EU in Nato lahko medsebojno krepila z izogibanjem tekmovanju in razvijanjem tesnejšega sodelovanja pri operacijah kriznega upravljanja, ki temelji na praktični delitvi dela; meni, da bi morale odločitve o tem, katera organizacija naj napoti sile, temeljiti na politični volji, ki jo izrazita obe organizaciji, na operativnih potrebah in politični legitimnosti na terenu ter na njuni sposobnosti, da zagotovita mir in stabilnost; meni, da je sodelovanje pri oblikovanju nove evropske varnostne strategije in novega strateškega koncepta Nata bistveno za izpolnitev tega cilja;

18. meni, da mora EU razviti svoje varnostne in obrambne zmogljivosti, ki ji bodo omogočale boljše porazdelitev bremena z neevropskimi zavezniki in ustrezno odzivanje na tiste varnostne izzive in grožnje, ki zadevajo le države članice EU;

19. poziva EU, naj razvije instrumente svoje varnostne strategije, od diplomatskega preprečevanja kriz ter gospodarske in razvojne pomoči do civilnih zmogljivosti na področju stabilizacije in obnove, pa tudi vojaška sredstva; poleg tega meni, da bi bilo treba v soseščini EU strateško uporabiti instrumente „mehke moči“;

20. ugotavlja, da bi bilo treba izboljšati dogovore „Berlin plus“, ki EU omogočajo uporabo virov in zmogljivosti Nata, da bi obema organizacijama omogočili posredovanje in učinkovito zagotavljanje pomoči v sedanjih krizah, ki zahtevajo civilno-vojaški odziv, s katerim je mogoče opravljati več nalog obenem; meni, da je treba zato dodatno razvijati odnose med Natom in EU z oblikovanjem stalnih struktur sodelovanja ter brez vplivanja na neodvisni in avtonomni značaj obeh organizacij in brez izključevanja udeležbe vseh članic Nata in vseh držav članic EU, ki želijo sodelovati;

21. poziva Turčijo, naj preneha ovirati sodelovanje med EU in Natom;

22. poziva EU, naj v procesu razvoja bele knjige o evropski varnosti in obrambi oceni tudi skladnost evropskih zunanjih operacij, zlasti kar zadeva sodelovanje z drugimi mednarodnimi partnerji na kriznih območjih;

#### ***Sodelovanje med Natom in EU pri varnostnih in obrambnih vprašanjih***

23. izraža veliko zadovoljstvo nad francosko pobudo za formalno vrnitev v vojaške strukture Nata in nad prizadevanji francoskega predsedstva Svetu EU, da bi se EU in Nato v odziv na nove varnostne izzive še tesneje zbližali; pozdravlja prizadevanja francoskega predsedstva za sprejem konkretnih pobud v zvezi z združevanjem evropskih obrambnih zmogljivosti; zadovoljstvo izraža tudi nad novim pozitivnim odnosom ZDA do utrjevanja obrambnih zmogljivosti EU;

24. poziva države članice obeh organizacij k večji prožnosti, ciljni usmerjenosti in pragmatičnosti pri izvajanju partnerstva EU-Nato; zato podpira predlog francoske vlade o vzpostavitvi sistematičnih stikov med generalnima sekretarjema Nata in Sveta EU, zlasti, da se prepreči nejasnosti o tem, kje EU in Nato nastopata skupaj v različnih misijah za dosego istega cilja na istem bojišču, na primer na Kosovu ali v Afganistanu;

25. poudarja, da je EU, zaradi specifične kombinacije instrumentov, s katerimi razpolaga – civilne operacije, sankcije, človekoljubna pomoč, razvojne in trgovinske politike ter politični dialog – ključni partner Nata; zato poziva EU in Nato, naj okrepi svoja prizadevanja za oblikovanje okvira za celovito sodelovanje pred ratifikacijo Lizbonske pogodbe;

26. priznava bistven pomen izboljšanja izmenjave obveščevalnih podatkov med zaveznicami Nata in partnericami EU;

**Četrtek, 19. februarja 2009**

27. ugotavlja, da državljani EU podpirajo misije, katerih cilj je blažiti človeško trpljenje na konfliktnih območjih; ugotavlja, da državljani niso dovolj obveščeni o misijah EU in Nata in njihovem namenu; zato EU in Nato poziva k boljšemu obveščanju ljudi glede njihovih misij in glede vloge, ki jo imajo te misije pri vzpostavljanju varnosti in stabilnosti po svetu;

28. ugotavlja, da bi se morala Nato in EU za utrditev njunega sodelovanja osredotočiti na krepitev svojih osnovnih zmogljivosti, izboljšanje interoperabilnosti ter usklajevanje njihovih doktrin, načrtovanja, tehnologije, opreme in metod usposabljanja;

**Operativni štab EU**

29. podpira ustanovitev stalnega operativnega štaba EU pod pristojnostjo podpredsednika Komisije/visokega predstavnika, katerega pristojnost bo med drugim tudi načrtovanje in izvedba vojaških operacij EVOP;

30. poudarja, da so dosedanje operacije EU opozorile na dejstvo, da bi stalno načrtovanje in poveljniške zmogljivosti pri operacijah EU povečale njihovo učinkovitost in verodostojnost; opozarja, da so misije EU v prvi vrsti civilno-vojaškega značaja, zato takšna struktura ne bi pomenila podvajanja že obstoječih struktur; opozarja še, da je glavno poveljstvo Nata prvenstveno namenjeno vojaškemu načrtovanju, medtem ko ima EU strokovno znanje za načrtovanje in vodenje civilnih, vojaških in civilno-vojaških operacij, ki jih trenutno ne more uspešno izpeljati nobena druga svetovna sila;

31. poudarja, da bi moral operativni štab EU dopolnjevati sedanje poveljniške strukture Nata in naj ne bi slabil čezatlantske celovitosti Nata;

32. predlaga, da bi morale v dogovoru z Natom vse države članice EU, ki so tudi članice Nata, razmejiti tiste sile, ki se lahko uporabljajo le za operacije EU, da se prepreči blokiranje takšne uporabe s strani članic Nata, ki niso države članice EU; meni, da bi se bilo treba izogniti podvajanju pri uporabi teh sil;

**Zmogljivosti in vojaški izdatki**

33. izraža stališče, da je medsebojni izziv za EU in Nato ta, da bi sredstva za kadre in zmogljivosti črpala iz enega in istega nacionalnega fonda; poziva EU in Nato, naj zagotovita, da se ti omejeni viri namenijo za najprimernejše zmogljivosti glede na izzive današnjega sveta, da bi se delo ne podvajalo in bi bilo delovanje čim bolj usklajeno; izraža stališče, da bi moral biti strateški zračni most kot primer sorazmerno redkih in dragih operativnih zmogljivosti priložnost za sodelovanje med državami članicami EU in Nata; poziva države članice EU, naj združujejo ter skupaj uporabljajo in razvijajo vojaške zmogljivosti, da bi se izognile razsipnosti, ustvarile ekonomijo obsega ter okrepile tehnološke in industrijske temelje evropske obrambe;

34. meni, da je za evropsko varnost, poleg potrebe po veliko bolj učinkoviti uporabi vojaških sredstev za doseganje sinergije, bistvenega pomena boljše in učinkovito usklajevanje naložb držav članic, EU v obrambo; poziva k znatnemu povečanju v razmerju skupnih stroškov v vsaki vojaški operaciji Nata in EU; opaža precejšnje razlike v obsegu in v učinkovitosti porabe izdatkov v obrambne namene med evropskimi članicami Nata na eni strani in ZDA na drugi strani; poziva EU, naj poskrbi za bolj pošteno globalno porazdelitev bremena; poziva tudi ZDA, naj pokažejo večjo pripravljenost, da se s svojimi evropskimi zavezniki posvetujejo o vprašanih, povezanih z mirom in varnostjo;

35. priznava, da utegne Evropska obrambna agencija, ki se okrepi z Lizbonsko pogodbo, pomembno prispevati v smeri stroškovno učinkovitega javnega naročanja in večje medobratovalnosti oborožitve;

**Združljivost članstva v Natu in Evropski uniji**

36. vztraja, da se morajo srečanj EU-Nato brez diskriminacije udeleževati vse države članice EU; poudarja, da je enotnost vrednot in varnostnih dogovorov osrednji faktor, ki zagotavlja evropski mir, stabilnost in blaginjo;

Četrtek, 19. februarja 2009

37. predlaga, da bi bilo treba članice Nata, ki so kandidatke za pristop k EU, tesneje vključiti v delo EVOP in Evropske obrambne agencije;
38. ugotavlja, da je bistvenega pomena, da se ustrezno obravnava problem združljivosti med nečlanstvom v EU in članstvom v Natu oziroma nečlanstvom v Natu in članstvom v EU, da se prepreči negativni vpliv na konkretno sodelovanje med EU in Natom;
39. še posebej obžaluje dejstvo, da turško-ciprski spor še naprej zelo ovira razvoj sodelovanja med EU in Natom, glede na to, da Turčija ne dopušča sodelovanja Cipra v misijah EVOP, ki vključujejo obveščevalne podatke in sredstva Nata, Ciper pa zato ne dopušča Turčiji, da bi sodelovala pri celovitem razvoju EVOP v obsegu, ki bi bil sorazmeren z njenim vojaškim in strateškim pomenom za Evropo in čezatlantsko zaveznitvo;
40. spodbuja Ciper, naj kot država članica EU revidira svoje politično stališče o svojem članstvu v Partnerstvu za mir, in poziva države članice Nata, naj se vzdržijo uporabe veta, da bi preprečile državam članicam EU, da postanejo članice Nata;
41. pozdravlja dejstvo, da so na vrhu Nata v Bukarešti članice zaveznitva priznale prispevek, ki ga lahko ponudi močnejša in zmogljivejša Evropa, in da je zaveznitvo še naprej pripravljeno, da se v prihodnosti širi; ugotavlja, da je za države evropske sosedске politike na vzhodu ter za njihov demokratični razvoj in razvoj pravne države nadvse pomembna politika evropske perspektive in torej projekt vzhodnega partnerstva;
42. meni, da bi bilo treba, kar zadeva prihodnje širitve Nata, o vsakem primeru presoјati posebej; bi vseeno, zaradi evropskih varnostnih interesov, nasprotoval širitvi organizacije na katero koli državo, v kateri prebivalstvo ne podpira članstva ali ima ta država resne nerešene ozemeljske spore s svojimi sosedami;
43. ugotavlja, da sta za številne sosede EU članstvo v Natu in članstvo v EU realistična in skladna cilja, četudi zgolj na dolgi rok;
44. meni, da bi si EU in Nato morala prizadevati za odkrit in stvaren dialog z Rusijo o temah, kot so človekove pravice in pravna država, regionalna varnost, energija, protiraketna obramba, neširjenje orožja za množično uničevanje, zmanjšanje vojaških sil in vesoljska politika; zato meni, da če in ko bo Rusija postala resnična demokracija, ki zavrača vojaške grožnje kot sredstvo pritiska na svoje sosede, bi lahko obseg sodelovanja med EU in Rusijo dosegel raven brez primere, vključno z možnostjo članstva Rusije v vseh evroatlantskih strukturah;
45. z veseljem pričakuje priložnosti, ki jih bo ponudil prihajajoče vrhunsko srečanje ob 60. obletnici Nata v Strasbourgu in Kehlju, in sicer za pomladitev zaveznitva in okrepitev njegovih odnosov z Evropsko unijo;

\*

\* \*

46. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, parlamentom držav članic EU in držav Nata, parlamentarni skupščini Nata ter generalnim sekretarjem Združenih narodov, Nata, Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi ter Sveta Evrope.
-